

TEMPS NUS

setmanari portaveu de les aspiracions del poble

Any I

Vendrell, 29 de Novembre de 1930

Núm. 4

El problema electoral

Les eleccions, que fins ara semblaven molt llunyanes, han esdevingut de cop i volta d'actualitat.

Sembla que el govern té un ferm desig d'anar a les eleccions generals. Hom les ha anunciat pel primer de Març vinent.

Es diu que aquest miracle l'ha fet el temor del general Berenguer de veure's suplantat dintre curt termini per un ministeri de coaligació liberal (?) Alba-Cambó que no li permetés complir amb la cèlebre promesa de portar a cap la no menys famosa normalització del país.

Nosaltres no'ns podem pendre seriosament aquestes eleccions. La monarquia no pot ésser imparcial. Ja fa set anys que'l país es troba al marge de tota llei. Els antics partits monàrquics estan desfets a causa del memorable cop de peu que els hi etziva en Primo. L'hisenda nacional es troba en bancarrota. A això afegim-hi les greus responsabilitats que representen l'acceptació per la monarquia d'un règim il·legal com és la Dictadura, i comprendrem tot seguit que'l Parlament sortit d'aquestes eleccions seria una continuació de l'A. N.

El govern no deixarà de banda cap mitjà dels que té a mà — encasellaments de real ordre, compra de vots, etcètera, etc., — per assegurar una majoria en el Parlament

* * *

Recordem el llastimós espectacle que representaren les darres eleccions per diputats a Cortis en el nostre districte.

Sarreal, amb un Centre Republicà Autonomista, lloc en el qual es celebrava la reunió de totes les forces de la comarca per proclamar el candidat i que comptava amb un periòdic nacionalista — «El Baluart», — no obtingué el candidat republicà ni un sol vot, en un poble d'un cens de 566 electors, 507 dels quals votaren la candidatura romanonista.

L'única solució és, doncs, el retraïment. Les esquerres tenim la ruta a seguir ben delimitada. Considerem que l'única solució que ens resta seguir, si no ens conformem d'ésser còmplixs de la farsa que es prepara, la tenim en la no cooperació, amb tal, però, de què vagi seguida d'una acció revolucionària amb vessament o no de sang.